

Messrs. Gordon

Szombat, június 23

BUKAREST I. 7.00: Rádióújság. 7.14: Román népi táncok. 7.40: Magyar hangverseny. 8.30: Központi sajtószemle. 9.00: Hangverseny. 10.00: Szovjet kóruszene. 10.19: Szimfonikus hangverseny. 11.15: Német népzene. 11.45: Dalok a pártól. 12.05: Népi melódiák. 12.35: Hangverseny. 13.00: Hírek. 13.05: Déli hangverseny. 14.00: Dalok. 14.48: Román esztétika-musika. 15.30: Hírek. 15.35: Népzene. 15.55: Román könnyűzene. 16.30: Szimfonikus hangverseny. 17.30: Rádióújság. 17.45: Román népi muzsika. 18.15: Operettzene. 18.55: Hírek. 19.00: Operaszínház. 21.15: Nemzetközi események krónikája. 21.45: Népzene. 23.00: Hírek, sport hírek. 23.15: Táncczene.

BUKAREST II. 14.05: Folklor művek. 14.35: Miroslav a Szentpéter. 14.45: Könyvzene. 15.00: Hírek. 15.35: Enekhangverseny. 15.35: Keringők. 16.00: Rádióújság. 16.15: Moszkva beszélt. 16.45: Dalok. 17.30: Oboá és zenekari hangverseny. 18.00: Rádióújság. 18.30: Kiváló énekesnő műsora. 18.30: Kiváló énekesnő műsora. 19.00: Rádióújság. 19.15: Román népi muzsika. 20.00: Falvak újsága. 20.15: Zenés felvétel. 21.15: Táncczene. 22.00: Hírek, sport hírek. 22.25: Románok. 22.46: Szimfonikus hangverseny. 23.50: Táncczene. 0.45: Hírek.

BUDAPEST (KOSSUTHI) 8.10: Zenekari hangverseny. 9.00: Utazás 1960-ban. Ifjúsági műsor. 9.30: Magyar Imre népdalfeldolgozásai. 9.40: Keringők. 10.00: Hírek. 10.10: Indulók operaből. 10.40: Horváth Elemér és zenekara játszik. 11.10: Sorrentói reggel. 11.25: A Zeneművészeti Főiskola hallgatóinak hangverseny. 12.00: Hírek. 12.10: Operett-részletek. 13.00: Falusi híradó. 13.15: Művészlemez. 14.15: Könyv muzsika. 15.00: Hírek. 15.10: Beethoven-művek. 15.45: Válaszunk hallgatóinknak. 16.00: Dalos üdvözlők. 16.20: Az épülő kommunizmus nagy országában. 17.00: Hírek. 17.15: Táncczene kisgyűjtésekre. 18.00: Porolók. 18.15: Népdalok és magyar nóták hangverseny. 18.55: Kommentár. 19.00: Népszerű hangverseny. 19.52: Jóstét óverekkel. 20.00: Esti híradó. 20.20: Jót nevetünk. Vidám zenés műsor. 21.45: Sporthíradó. 22.00: Hírek. 22.15: „Esti hallgassák meg!”

BUDAPEST (PETŐFI) 14.00: Kazimir Turawicz harmonikázik. 14.10: Az opera mindenképp. 15.10: Akvaristák óperce. 15.15: Népek dalai. 16.10: Zenés hétvége. 17.40: A varázsló Glinka. 18.15: Látogatás a Színház- és Filmművészeti Főiskolán. 18.55: Táncczene. 19.20: Külpolitikai kalauz. 19.30: Csajkovszkij: a-moll trió. 21.16: Verbunkosok, magyar nóták, csárdások. 20.45: Egy csokor virág. 21.00: Képeslapokról — képek nélkül. 21.10: A Rigoletto Tatrán. 22.00: Zenekari hangverseny.

MŰSZAKI KÖNYVEK

I. Purcaru: A minőség — a gyár becsülete

A broszúra néhány képen bemutatja, hogy harcolt az aradi I. Ranghegy-gyár munkaközössége a gyár fejlődésének különböző szakaszaiban a minőség javításáért.

A szerző megmutatja, milyen nehézségekbe ütköztek kezdetben a munkások, a mérnökök és a technikusok, amikor — a kommunizmuskal az élen — harcba keltek, hogy olyan esztérgapadokat gyártsanak, amelyek becsületére válnak gyárunknak és országunknak. E cél érdekében a I. Ranghegy-gyárban több fontos intézkedést fogantatosítottak. Így például bevezették a munkások folyamatos szakképesítését. A régebbi, szakképzett munkások szeretettel osztották meg tapasztalataikat az ifjakkal. A I. Ranghegy-gyárban állandóan szervezett harc folyik a munkások szakképzettségének emeléséért és a fejlett módszerek széleskörű alkalmazásáért.

A broszúra megmutatja, milyen fontos szerepük van a mestereknek a

termelés megszervezésében és a fiatal munkások szocialista nevelésében. Foglalkozik továbbá a termelési folyamat korszerűsítésével, a munkatermelékenység növelésével és az ipari termékek minőségének javítását szolgáló új technológiai eljárások alkalmazásával.

A termelés alapos, szakszerű ellenőrzése a I. Ranghegy-gyárban is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy jó minőségű alkotásokat gyártsanak. A gyárban minőségi brigádokat alakítottak, amelyek nevékhöz és feladatukhoz híven, versenyre kelnek egymással és szép eredményeket érnek el.

Megismerkedünk az aradi esztérgyár kommunista kezdeményezéseivel, megtudjuk, hogyan mozgósítják a kommunista munkásokat a minőség javításáért folyó harcra.

„A minőség — a gyár becsülete” című broszúra eleven formában megírta, könnyű, de értékes és hasznos olvasmánya lehet minden ipari dolgozónak.

Telkészültek az új iskolai évrre

A lipcai hetosztályos németnyelvű iskola szülői bizottsága a tanári karal együtt az iskolaév befejezése után közvetlenül hozzátartozó ahhoz, hogy megteremtse az új iskolaév megkezdéséhez szükséges feltételeket. A napokban fejezték be az iskola külső és belső meszelését, megjavították a kerítést és beszerelték a szükséges tüzelőanyagot.

A szülői bizottság támogatásával sikerült létrehozni egy fizikai-kémiai és természetrajz laboratóriumot, valamint a pionírok részére egy külön szobát sok-sok játékkal a gyerekeknek. A város néptanács segítségével Lukhaup József iskolagazdát, néptanács képviselőt bevezette az iskola emeleti folyosóját.

Az iskola egyik termében kiállított különböző tárgyak a tanulók kezűsségéről tanuskodnak. Így a többi között Schwartz Miklós elvtárs vezetésével a gyerekek elkészítették egy kollektív gazdaság kicsinyített mását.

Hoffleisch Péter, Stengel György, Zerlein Erzsébet, Sárosi Péter és más szülők dicsegetnemélt, példás módon segítségére vannak az iskolának, hogy megoldhassa a gazdasági természetű kérdéseket.

IRODALMI FIGYELŐ

★ **Uj Turgenyev-kilátás az Orelli Múzeumban.** Az orrelli Turgenyev Múzeumban új kiállítás nyílt meg a nagy orosz elbeszélő műveinek idegen nyelvű fordításából. A kiállítás anyaga felüli Turgenyev műveinek valamennyi külföldi kiadását. A kiállítás területe sok angol, francia, német, japán, román, magyar, bolgár és más nyelvű Turgenyev-kilátás látható. Csapán Bulgáriában pl. 382 kiadásban jelentek meg művei.

Orelli Turgenyev szülővárosa, a kiállítás kapcsán irodalmi beszélgetések színhelye is. Most emlékezzünk meg ugyanis a Ruginy megjelenségének századik évfordulójáról.

★ **Német ismeretlen drámája.** A Német Szépművészeti Akadémia kezdeményezésére Drezdában bizottság alakult, mely saját alá rendezi Andersen Nexö eddig még kiadatlan alkotásait. A dán író drezdai lakásán megtalálták nem sokkal halála előtt írt drámájának kéziratát. A város fennállásának 750. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen kiállítását a kéziratot is.

★ **Szergej Jeszenyin ismeretlen,** még a forradalom előtt írt gyermekverseinek kéziratát fedezték fel a Szovjetunióban.

★ **A l'Humanité közlése szerint** a szovjet egységeken 1948 óta 150 egyetemi diploma-dolgozat készült a francia kultúráról.

★ **Thomas Mann utolsó munkája.** Thomas Mann utolsó munkája, A világ legszebb elbeszélése című regényének előszava volt. Művét Noorwijk an Zeeben (Hollandia) írta, ahol üdülési szabadságát töltötte.

★ **Mihajlovskojé faluban,** ahol Puskin száműzetésben élt, új kiállítást rendeztek. A kiállítás több, mint 150 kézzel írt változata szerepelt

Puskin műveinek, többek között az Anyeginnek, a Borisz Godunovnak, a Cigányoknak, stb. Ezenkívül kiállítottak számos levelet, melyet a költő Mihajlovskojéból írt. A kiállítás helyiségeiben a költő butorai és egyéb használati tárgyai vannak elhelyezve.

★ **Elmúlt száz év tizenkét legjobb regénye.** Egy francia bírálói bizottság kiválasztotta az 1850–1950 közötti időszak, véleményük szerint, legjelentősebb regényét. Többek között Francois Mauriac és André Maurois is a zsűri tagja volt. Az első helyet, mint a legjobb külföldi regény, Dickens Nagy várakozások című műve kapta. A második helyen áll L. Tolstoj Háború és békeje. Ezután következnek Dosztojevszkij Karamazov testvérek, Knut Hamsun Éhség és Franz Kafka Verwandlung című műve. Stefan Zweig a 13. helyre került. Thomas Mann Váráshegye csak két szavazatot kapott. A tizenkét kiválasztott mű a közeljövőben külön kiadásban fog megjelenni.

★ **A Goszlitizdat kiadó** ebben az évben igen érdekes vállalkozásba kezd: *Esszéit és kritikai gondolat a világirodalomban* címmel új sorozatot bocsát ki. A sorozatban Aristoteles, Boileau, Belinszkij, Lessing, Plehanov művei szerepelnek.

★ **A szlovák nép Mikszáth műveiben.** A Kultúrny Zivot című folyóirat hosszú cikket közöl Mikszáth szlovák kapcsolatairól, életrajzának és műveinek azokról a mozzanatairól, amelyek a magyar kritikai realizmus nagy íróját elsősorban a szlovák parasztsághoz fűzte.

★ **„Mologovszki”** címmel új ifjúsági irodalmi folyóirat indult a Szovjetunióban. Több író, költő műve jelent meg az első számban: Scsipačov, Gribacsov, Marsak versei, Vanda Vasilevszkaja, Szotnyik elbeszélései, Gorbatoev levelei. Dorohov Előszó címmel cikket írt, amelyben olyan fiatalok magatartását bírálja, akiket csak a saját jólétük foglalkoztat, a munkától folyó jövedelmek. A folyóirat kulturális, sport- és egyéb hírekkel is színesíti.

★ **Jugoszláviában, az újdíkt Testvéri-Egység kiadó** a következő magyar szpirodalmi műveket jelentette meg: Ady Endre: Petőfi nem alkuszik, Gárdonyi: Egri csillagok, Kaffka M.: Színek és évek, Kosztolányi D.: Pacsirta, Molnár F.: A Pálutcai fiúk, Móra F.: Hol volt, hol nem volt; szlovénul pedig Móríc Zsuzs: Róza Sándor a lovát ugratja című regénye jelent meg.

★ **A Goszlitizdat kiadásában** négyháztötven példányban jelent meg H. G. Wells elbeszélés-kötete orosz nyelven.

★ **A nagy görög drámáiról,** Arisztófánész, születésének 2400. évfordulóját tavaly Pekingben is nagy fényű ünnepelték meg. Többek között új kiadású műveit kínai nyelven.

★ **L. N. Tolstoj ismeretlen kéziratát** találta meg magánlevéltárában N. Guszev professzor: két addig ismeretlen szindrab töredékét, amelyeken kevéssel halála előtt dolgozott.

★ **Colette helyére** a kollaboráns Jean Gionot választották be a Goncourt Akadémiára. A l'Humanité megjegyzi, hogy a München-párti, náciakkal együttműködő íróknak, aki a meghódított területet, nem volna helye a francia irodalmi társaságban.

(—nes.)

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

Energia Aranyosgyéres—Locomotiva Arad

mérkőzést játszanak le vasárnap a labdarugó bajnokság B-csoportja keretében. Az aradi vasutasok legutóbb Szászrégenben is győztek és így remélhető, hogy vasárnap is jól szerepelnek majd kitűnő képességgel ellenfeleikkel szemben. A vasutasok aligha változtatnak legutóbbi győztes csapatuk összetételén és az összetétel

széllítés valószínűleg az alábbi: Bătrîn (Demsoreanu) — Florescu, Popescu, Mészáros — Tudoroiu, Blaj — Petz, Don, Dila, Janovits, Buculeanu.

A mérkőzés fél 6 órakor kezdődik a Locomotiva pályán és előmérkőzést 4 órakor a Constructorul és a nagyváradi Energia ifjúsági csapatai játszanak.

A labdarugó bajnokság A-csoportja

A labdarugó bajnokság A-csoportjában csütörtökön lejátszott két mérkőzés a következő eredményekkel zárult: Dinamo Bukarest—Energia

Ploesti 2:1, Energia Petrozsény—Stința Kolozsvár 3:1. A táblázat az alábbi:

Hadsereg Központi Háza	11	7	2	2	28	8	16
Dinamo Bukarest	12	7	2	3	18	17	16
Fl. Rosie UTA	11	5	3	3	17	14	13
Energia Petrozsény	12	5	3	4	17	16	13
Locomotiva Bukarest	11	4	4	3	24	15	12
Energia Ploesti	12	3	6	3	16	13	12
Stința Temesvár	11	5	2	4	16	15	12
Locomotiva Temesvár	11	1	8	2	7	8	10
Progresul Nagyvárad	11	4	2	5	11	18	10
Stința Kolozsvár	12	3	4	5	11	18	10
Progresul Bukarest	12	3	2	7	15	21	8
Dinamo Szálánváros	11	3	2	6	11	16	8
Dinamo Bacău	11	3	2	6	10	22	8

Hefi sportmüsor

Elég változatos ezen a héten is a sportmüsor, amelynek keretében nemzetközi verseny is lebonyolításra kerül. A részletes hétfégi sportprogram a következő:

BIRKOZÁS: Szombaton délután 6 órakor a December 30 stadionban: a Jugoszláv Vajdaság válogatott birkózó-csapatát mérkőzik a Fl. Rosie UTA és a Hadsereg Központi Háza birkózóból összeállított vegyes csapattal. Kedvezőtlen idő esetén a mérkőzést szombaton este fél 8 órakor tartják meg a December 30-gyár kultúrtermében.

EVEZÉS: Szombaton délután és vasárnap reggel a Voința helyi jellegű kajak-kenu és szkief evezős versenyt rendez a Metal evezősházhoz való érkezéssel. A verseny szombaton délután 5 órakor, vasárnap reggel pedig 9 órakor kezdődik.

Aradi kerékpárosok színvonalas versenye

A Városok kupája kerékpáros verseny előtt csak az aradi versenyzők számára néhány számból álló színvonalas versenyt bonyolítottak le, amelynek eredményei a következők:

Ifjúsági (15 éven alul), 2 kilométeren: 1. Tomi Ioan Fl. Rosie TEBA, 2. Szabó Ferenc Progresul, 3. Almási Sándor Fl. Rosie TEBA.

Városi gépekkel, 4 kilométer: 1. Betegh László Fl. Rosie TEBA, 2. Beregszászi József Fl. Rosie TEBA, 3. Tóth Tibor Fl. Rosie TEBA.

Félférvénygépekkel, 6 kilométer: 1. Daul Ioan Fl. Rosie TEBA, 2. Keller János Voința, 3. Fodor József Progresul.

AZ RNK IRÓINAK ELSŐ KONGRESSZUSA

A Román Népköztársaság irodalma és az irodalmi fejlődés távlatai

Ha meg akarjuk érteni, miért tör az új ember oly elkötelezett és tártóztatlan akaratral célja felé, bele kell hatolnunk lelkeinek legbensőbb rejtekeibe, öntudatának erőteljesen fejlődő és szüntelenül átalakuló, legrejtettebb szöveibe. És az a cél, amely ezt az új embert hivat, végső fokon a valóság megismerésének olyan ideológiai rendszerén alapszik, amelyet a gyakorlat igazolt, olyan gyakorlat, amelyben a „harc” nem üres szó.

Mik az ember fogyatékos ábrázolásának okai irodalmunkban, noha ebben az irányban az olvasó leghevesesebb és szeretetteljes méltó sikerreik is vannak? Egyesek talánlándók azt hinni, hogy mindez csak a műalacsony művészi színvonalán, befejezetlen formáján, sematizmusán múlik. Valójában egy tehetséges író műve azért sematikus, szegényes és szürke, mert az író nem ismeri a tárgyat, nem tanulmányozza szorgalmasan és elmélyülten az életet, a tehetségtelen íróknál pedig természetesen a művészi hozzá nem értés okozza ezt.

A jó író nem „fejőből” épít fel jellemet, hanem az eleven emberekkel, cselekedetekkel való sokrétű tapasztalata, magában az életben való részvétele alapján.

Gyakran előfordul nemcsak az idilizmus és a valóság elkenése, hanem a negativizmus is. A negativizmus nem azért káros, mert kiemeli a valóság negatív részét, hanem azért, mert elhiti, hogy ezek általánosak és nem szabadulhatunk meg tőlük, tehát magának az íróknak az álláspontja idegen a munkásszótály ideológiájától.

Az irodalom ügyét — mint mondtam — sem a proletkultizmus

MIHAI BENIUC előtárs jelentése

vagy az idealizmus, sem a formalizmus vagy a negativizmus nem szolgálja. (A jelentés előterjesztője felolvasa a proletkultista és formalista irodalom néhány régebbi mintáját.) A próza sem volt mentes a szécsiéptől, éppen csak hogy több lapra terjedt, mint a vers. Csak hogy nem ez az irodalom volt a jellemző az utóbbi 12 évben.

Az író sikrasszáll az igazsáért, úgy, ahogy látja, nem úgy száll sikerre, mint egy ügyvéd, hanem mint egy művész, kihámozva a valóságból a lényegret, a típusot, a jellegzetes. És amióta léteztek írók, ezek mindig állást foglaltak valaki vagy valami mellett.

Közvetlenül a pártszellemhez kapcsolódik a szocialista realizmus problémája a kommunista író számára, vagy pedig annak az íróknak a számára, aki rokonszenvenvel ábrázolja az emberiség szocialista eszményeit. Mihail Sadoveanu, Camil Petrescu, Tudor Arghezi, Nagy István, Cezar Petrescu, Asztalos István és mások olyan műveket alkottak, amelyek csak a szocialista építész feltételei között lehetett elképzelni és ennek megfelelő álláspontot foglaltak el.

A szocialista realizmusról

Nem egyszer felvetődött nálunk a kérdés, milyen mértékben vált a szocialista realizmus íróink alkotási módszerévé és milyen mértékben szocialista-realista a mi irodalmunk. Először azonban miben áll a módszer? Mindegyik író — bármilyen jártas is az író munkában, bármennyi mű lenne is mögötte, — amikor leül az íróasztalhoz a fehér papírlap elé, és megfogja a tollat,

hogyan leírja azt a problémát, amely ki tudja, hány napja, hány hónapja vagy hány éve lázasan foglalkoztatja gondolatát, olyanformán érzi magát, mint első próbálkozásainak első napján. Mert minden irodalmi mű egyedi, olyan eset, amely nem ismétlődik meg, amelyet nem lehet sorozatban reprodukálni. Minden művészi alkotás olyan felfedezés, amely eddig nem létezett, ha pedig valami hasonló lesz, akkor ez csak másolat, utánzat vagy valami egyediülálló eredeti mű plagizálása lehet. Ez nem zárja ki valamely mű befolyását a művészi alkotásra. Így tehát valamely alkotás művészi ábrázolására nincs recept. Létezik azonban a művészi alkotásnak a szocialista realizmus módszere. Ez azt jelenti, hogy az író kommunista-ként tanulmányozza a műve tárgyát képező valóságot és azokat az eszközöket, amelyekkel ezt a valóságot ábrázolja, tanulmányozza a jelenségek lefolyásának dinamizmusát okozati viszonyainak megfelelően, a jelenségek irányát, oly módon hámozza ki belőlük a valóság ábrázolását szolgáló lényegret, hogy azután bárki felfedezhesse abban, amit egy kommunista lát, a valóság fejlődési irányát. A szocialista realizmus módszere tulajdonképpen azt jelenti, hogy alkalmazzuk a művészetben a pártszellemet és a típusalkotó képességet, amely művészi formája annak, hogy megismeressük az élet igazságát. A szocialista-realista író nem nézheti a valóságot Sirius szemcszövegéből, hanem egy marxista—leninista álláspontjáról és ha ilyenformán kutítja és ábrázolja a valóságot, akkor alkalmazza a szocialista realizmus módszerét.

Kétségtelen, hogy a szocialista realizmus tért hódított és uralkodóvá lett irodalmunkban. Nem mintha nem léteznének más típusú alkotások, de sem ezek, sem pedig az egyes művekben fellelhető, a szocialista realizmussal ellentétben álló mozzanatok nem hangadók.

Szemban az idilizmussal, amely nem egyéb, mint mazsola-csipegetés a kalászból, vagy olykor a bocskorózsavízzel való bepermetezés, a talosítás, de szemban a negativizmus is, amely nem a cipőt, hanem csak a cipőn lévő sarat látja, a szocialista realizmus volt az az alkotási módszer, amelyből a felszabadulás utáni legjobb műveink születtek.

Az irodalmi alkotásnál a leggyakoribb még mielőtt az író a megíráshoz hozzátartott volna, már készen áll nagy vonalakban a mű szerkezete, csösképe, a cselekmény bonyolítása, a mű tárgya, konfliktusai, jellemel, a főbb párbeszédek, az élethelyi veti mozzanatok, mert mindezt az író látszólagos pihenőidőrában, a fővendőbeli műve látomásától terhes életében, vívódásai közben már mind átgondolta.

A jelentés ezután foglalkozott az irodalmi nyelv nagy fontosságával és bőséges példákat hozott fel a klasszikus írók műveiből, hangsúlyozva, hogy a kortárs írók, milyen sokat tanulhattak egymástól. A jelentés vázolta ezután egyes mai írók stílusának főbb sajátosságait.

A továbbiakban a jelentés elemelte a román írók és a nemzeti kisebbségek íróinak sikerét a mesterségbeli tudás elsajátításában, hangsúlyozva, hogy a kritika feladata írósművészetünk negatív jelenségeinek feltárása, mint pl. egyes regények túlzottan hosszú terjedelme, bejelente olykor a sok kötetes folytatást; az író számára próbálkóvet jelentés no vella és karcolat hiánya; sok verses mű prózaias volta; a szindarabok

párbeszédeknek és csattanóknak banalitása, a sikamlósság, a naturalizmus.

Az alkotási szabadság és az írói egyéniség kérdése

A tematikai változatosságról szólva azt mondtam, hogy ez a felszabadulásunk utáni alkotási szabadság, mely az író önmaga dönti el, hogy a valóság melyik területét, a történelem melyik szakaszát akarja megvilágítani, ábrázolni annak a harci platformnak az alapján, amelyet a népi rendszer teremtett meg az írók számára. Ugyanúgy joggal állíthatjuk azt is, hogy az alkotási szabadság jelei az írói egyéniség erőteljes megnyilvánulásai az irodalmi művekben, íróink sajátos stílusa, a hajlam, hogy szigorúan realista módon ábrázolják az élet romantikus áradását; az alkotási szabadság jelei mindazok a jelenségek, amelyek hitelességet és egyénit színt kölcsönöznek a művészi alkotásoknak. Noha ezen a téren sok hiba történt nálunk, Leninnek erre a kérdésre vonatkozó szavai tág teret kaptak az érvényesülésre országunkban. Megismételtem ezeket a szavakat, bármennyien jól ismerik őket, nem vitás, hogy az irodalmi munka túri legkevésbé a pénies egyformásítást, nivellálást, a többségnek a kisebbségén való uralmát. Nem vitás, hogy ebben a munkában feltétlenül nagyobb teret kell biztosítani az egyén kezdeményezésének, az individuális hajlamoknak, a gondolat és fantázia, a forma és tartalom szabadságának”. Megadtuk hozzá a teret? Kétségtelen, hogy pártunk biztosította ezt.

Tény az, hogy különösképpen a köztársaság kikiáltása után nem volt alkotási szünnet, vagy megtorpanás az irodalom fellendülésében.

Természetesen előfordultak olyan esetek, hogy felelős állásban lévő írók, mint Traian Selmaru, Nicolae Moraru és mások helytelenül értelmezték a pártvonal alkalmazását a művészi életben. A párt irányvonala azonban világos volt: a lenini

elvek szerint értékesíteni kell az irodalmi örökségből mindazt, ami baladó szellemű és művészi értékű s a tömegek kulturálisítását szolgálja; ki kell bontakoztatni a szocialista-realista irodalmat, amely tükrözi az országunkban végbemenő forradalmi átalakulásokat; vissza kell venni az irodalomban az idealizmus mindenfajta megnyilvánulását és beszűkített, különösképpen a dekadens burzsoáz felfogások megnyilvánulásait és beszűkítéseit.

Még komolyabb hiba történt akkor, amikor éppen az Irószövetség vezetősége részéről szentenciózus, adminisztratív jellegű kritikák olvakoroltak a kizárólagos „ex-katedra” egyetemes igényével. Kétségtelen, hogy a párt vonalának ez a helytelen, de általában nem rosszindulatú, jellemző módja kára volt az irodalomnak. Akik időlegesen ezt a módszert alkalmazták, gyakorlatilag túlságosan és mechanikusan beleavakoztak az alkotó munkába, túlságosan bizonyos témák felé irányították az írókat más témák rovására. Ezeket az embereket megbírták és végül is elmozdították őket az irodalmi élet vezető tisztségeiből.

E korszak megnyilvánulása volt a többi között a Tudor Argheziel szemben egy ideig tanusított fenntartás, amely kára volt az irodalmi életnek, az Ov. S. Ciohmalineanul írt megtörtő bírálat egy tényleges hibájért, ugyanezen Marin Preda egyik novellájával kapcsolatban. Emitsük meg továbbá azokat a hosszas, vagat meg erő vitákat, amelyek Eusebiu Camilar vagy Cicerone Theodorascu egyes munkái körül alakultak ki; a dogmatikus és gyengén megalapozott kritikai észrevételeket, amelyek 1953 áprilisában a tipikusság kérdéseiről tartott megbeszélésen a költészeti területen I. Viltner illeték, amikor Maria Banuul egyes versierit nagysietve intimista költőnek nyilvánították, Marcel Breslaur pedig

A pártélet hírei

Színvonalas összefoglaló
szemináriumok

A CFR TC 5. műhely pártalapszervező tevékenység mellett, az SZKP történetét tanulmányozó kör hallgatói lelkiismeretesen készültek az összefoglaló szemináriumra. Kondor Viktor propagandista a pártoktatási év folyamán arra törekedett, hogy a kör hallgatóinak érthetően és világosan magyarázza meg az anyagok tartalmát. Arra is ügyelt, hogy az előadások alkalmával az elméleti kérdéseket mindig összekapcsolja a gyakorlati problémákkal.

Az alapszervezet büroja rendszerezte a propagandisták munkáját, ami hozzájárult ahhoz, hogy Kondor elvtárs eredményesen foglalkozott a kör hallgatóival. A pártalapszervezet bürojának, valamint a propagandista lelkes munkájának tulajdonítható nagyszámú, hogy a hallgatók alaposan elsajátították mind az RMP II. kongresszusának, mind az SZKP XX. kongresszusának dokumentumait. Ez bebizonyosodott az összefoglaló szemináriumon is. Blaga Teodor, Lucaci Teodor, Ceprean Pavel és a többiek, többször vettek részt a kérdések megválasztásában. Ugyanakkor igyekeztek minden problémát összekötni a CFR TC 5. műhelyben felmerülő termelési kérdésekkel.

Az aradi vagonfelülvizsgáló pályaudvar alapszervezete mellett működő, az RMP történetét tanulmányozó kör hallgatói is jó eredményeket értek el az összefoglaló szemináriumon. Fericean Lazár elvtárs propagandista igyekezett kiegészítő kérdéseket feltenni a hallgatóknak, aminek eredményeként valamennyien helyesen válaszoltak a problémákra. Különösen Demian Ioan, Gal Ioan és Grigorescu Iosif II. tettek ki, akik bebizonyították, hogy alaposan elsajátították az előadott anyagokat.

A CFR L. 8. pártalapszervezete is legfontosabb feladatának tekintette a párttagok, tagjelöltek, valamint a pártkörnyéki dolgozók politikai és ideológiai ismeretük gazdagítását. Bár az év elején az esti tanfolyam nem működött megfelelően, az utóbbi időben azonban az alapszervezet bürojának segítségével lényegesen megjavult a pártoktatás.

Maria Mihai elvtárs, az esti tanfolyam propagandistája, elbeszélgetett a hallgatókkal és megmagyarázta nekik, hogyan jegyzeteljenek. A tanfolyam hallgatói jól felkészültek az összefoglaló szemináriumra. A hallgatók közül különösen Pop Dumitru, Ionescu Nicolae, Chinezcu Ovidiu és Ionescu Cristian értek el jó eredményeket.

Voltak azonban olyan hallgatók is, akik az év folyamán nem látogattak rendszeresen a pártoktatási tanfolyamokra. Ezek közül sorolhatjuk Mihaila Teodor és Cornea Iustin, akik az összefoglaló szemináriumon is passzív magatartást tanúsítottak.

Darula Ioan,
levelező

HARC A KILOMÉTEREKÉRT

Az est mindjobban beborította fekete palástjával a földet. A közeledő éjszra vastag köd sötétsége mindent a tájon lassan eluralkodó feketeséggé változtatott. Ebben az időben éppen az állomás melletti park egyik padján ültem. A harsk illata szétterült a légben, még sűrűbbé téve a csöndet. Az állomáson olykor felhangzott zaja az esti csöndben kétszeresen növekedett. A mozdonyok dugattyulnak, tompa, egyhangú puffogása és a vonatkerekek éles kattogása az az érzést keltette a közelben tartózkodóban, hogy a szerelvények közvetlenül mellett rohognak el. A tolatómozdonyok vezetőinek és a szolgálatos vasutasoknak a hangját megerősítette, vastagabbá tette az olykor beálló hirtelen, erős csönd is úgy tűnt, mintha óriások beszélgetnének.

Az állomás vágányain túl az 5. és 6. öböl közelében is ilyen beszélgetés hallatszott: — Utat testvér! Gyere, mert sietős a dolgunk. — Az éjszaka sötétjéből kivált egy gyorsmozgású vonat. A kezében lévő vasutaslámpa arcát előtérbe hozta, csak gyorsan mozgó lábai világítottak meg, amint sietősen lépkedett a váltó felé. Megszokott, gyors mozdulattal állította be az irányt, majd ugyanolyan sietős léptekkel ment az odébb várakozó 942-es rendszámú automotorhoz. Lámpáját kikapcsolt, megemelte a vezetőfülkéjébe: — Brádra, elvtárs? — Igen, — hallatszott belülről egy rekedtes, mély hang. — Na, akkor szabad a pályát. Nem kellett sokat várnia, már jött is a forgalmista, s eltelt az indulás.

A motor dübörgése fokozódott s a szerelvény, mint lomha állat, lassan nekifutott. Pár perc múlva már csak a kerekek kattogását hozta el halkán a szél s a vonat lámpáinak egyre halványuló pislogása látszott. Voian Mihai, a motor vezetője, tekintetét mereven rászegezte a vonat felé futó sínekre. Átkapcsolt a harmas sebességre, majd később a negyésre. Amikor érezte, hogy a szerelvény lendületbe jött, rákapcsolt a legnagyobb sebességre. A motor dübörgés dühösebbé kezdett, s a vonat, mint egy óriási tükör, furdogott a sötétségben. Voian Mihai, a motor vezetője, tekintetét mereven rászegezte a vonat felé futó sínekre. Átkapcsolt a harmas sebességre, majd később a negyésre. Amikor érezte, hogy a szerelvény lendületbe jött, rákapcsolt a legnagyobb sebességre. A motor dübörgés dühösebbé kezdett, s a vonat, mint egy óriási tükör, furdogott a sötétségben.

Hol szórakozzunk?

Szinház

Vasárnap este 9 órai kezdettel a Kulturpalotában a bukaresti operaház balettműsört mutat be. Az előadás művészi élmény lesz. Fellép többek között: Pania Mihailova — Rania és Lizi Lind, mindketten az ifjú szolistas országos versenyeinek díjazottjai. Műsorom: részletek Glier: Bronzlovass, Asafjev: Bachszi-szeráj szökőkút, és Csajkovszkij: Hatyuk tava című balettből, valamint klasszikus és jellemtáncok.

Zene

A zenekedvelők szombat este 8 órakor gyűlnek össze a Kulturpalotában, hogy meghallgassák az aradi filharmonikusok A bécsi zene fesztiválja című előadását. Karmagy: Boboc Nicolae, kórusvezető: Anatol Goreaev. Szolistas: Ion Dacian (tenor), Fischer Ernő (zongora). Műsorom: Mozart: Német táncok, (Ara-don először). Beethoven: C-dúr fantázia zongorára, énekhangra és zene-karra, Schubert: Hársfa, Szerenád és V. B-dúr szimfonia, Strauss Oszkár: Keringő, valamint Lehár Ferenc: Arlák a Friderika című operettből.

Mozi

A mozilátogatók részéről különösen két film iránt mutatkozik nagy érdeklődés városunkban. Az egyik az Egy pikoló világos című magyar film, amely az ifjúság számára tanulságos problémát elevenít meg. A másik a Sötét folyó című film, amely megrázóan eleveníti meg az argentin „sötét pokol”-t, a jerbamaté (Maté-tea) szedőinek és száritóinak embertelen életét.

Sport

Az idő egyelőre kedvezőtlennek mutatkozik, mégis a természetkedvelők egy döntöttek, hogy a közeli kirándulóhelyeken töltsék a hétvégét. A Flamura Rosie UTA sportközösség turistái a nádas (Debela-Gora) menedékházba szerveztek kirándulást. Indulás szombat délután. Több sportközösség turistája úgy döntött, hogy meglátogatja Kaszóját. A kirándulók a hegyaljai villamos vasútfőállomáson indulnak.

nak sikerült túlfeljesztie 15.000 kilométerrel a kilométer-normát és ugyanakkor a jelenlegi állapota arra enged következtetni, hogy a további eredmények is jogosan remélhetők.

Sok szepet és jót mondtak ezen az értekezleten Voian Mihailról, motorvezetői munkájáról és újított levekenyesséről. Szinte sajnálták, hogy Voian Mihai nem lehet jelen.

Még jobban sajnálták talán ezt a postás, aki nem sokkal a gyűlés befejezése után kereste Voian Mihait a fűtőház kapujánál. A kapus sajnálkozva tárta szét karjait: — Voian elvtárs nincs bent. Utón van.

Ha nincs bent, akkor szoljárnak neki, hogy amint megérkezik, jöjjön fel a postára. Sürgőnye érkezett.

A kapus félszemmel pillantott a postás kezében lévő nyitott sürgönyre. Attól azonban, amit látott, azonnal kinyitotta a másik szemét is. A sürgöny röviden azt adta hírül, hogy Voian Mihai részére jó munkája jutalmául 4.000 lej érkezett. Feladó: a vasutügyi minisztérium.

Lucia Ioan,
a CFR fűtőház dolgozója

A német kérdés rendezése a mai körülmények között
elsősorban a két német állam megegyezéséről függA TASZSZ hírtgyűlése nyilatkozik
egy-egy bonni kohlmannokkal kapcsolatban

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Sajátjelentése szerint: Adenauer, a Német Szövetségi Köztársaság kancellárja egy Bonnból megérkezett sajtóértekezleten olyan kijelentéseket tett, amelyekkel durván elferdítve tüntette fel a német kérdést illető szovjet politikát. Adenauer, a francia kormány képviselőitől kapott állítólagos információira hivatkozva azt állította, hogy N. Sz. Hruscsov elvtárs a francia kormány vezetőivel Moszkvában lefolytatott megbeszélések alkalmával olyan kijelentést tett, hogy jobb, ha 17 millió német él a „szovjet blokkban”, mint 70 millió német az újraegyesített Németországban, még akkor is, ha ez a Németország semleges, Adenauer — amikor ilyen szavakat tulajdonított N. Sz. Hruscsovnak, — azt a benyomást akarta kelteni, hogy a Szovjetunió ellenzi Németország újraegyesítését.

A TASZSZ hírtgyűlése felhívást küldött a német kérdésről, hogy Adenauer állításait teljesen alaptalanok és durván elferdítik a tényt. A valóság az, hogy N. Sz. Hruscsov a francia küldöttséggel folytatott tárgyalásokon kifejtette a Szovjetuniókat a német kérdésről vonatkozó ismert álláspontját és rámutatott arra, hogy a Szovjetunió nem egyeztet bele az újraegyesített Németországban semmiféle olyan katonai csoportosulásba való bekapcsolásba, amely a Szovjetunió és a vele baráti viszonyban levő országok ellen irányul. Egyébként N. Sz. Hruscsov a Német SzK kormánykötőjével múlt év szeptemberében, Moszkvában lefolytatott tárgyalások alkalmával kifejtette ugyanazt az álláspontot Adenauer szövetségi kancellárjának is. Ebből következik, hogy Adenauer ur olyan véleményeket akart N. Sz. Hruscsovval tulajdonítani, amelyet ő nem nyilvánított.

A Szovjetunió álláspontja a Német kérdésben közismert. A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között
elsősorban a két német állam megegyezéséről függA TASZSZ hírtgyűlése nyilatkozik
egy-egy bonni kohlmannokkal kapcsolatban

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Sajátjelentése szerint: Adenauer, a Német Szövetségi Köztársaság kancellárja egy Bonnból megérkezett sajtóértekezleten olyan kijelentéseket tett, amelyekkel durván elferdítve tüntette fel a német kérdést illető szovjet politikát. Adenauer, a francia kormány képviselőitől kapott állítólagos információira hivatkozva azt állította, hogy N. Sz. Hruscsov elvtárs a francia kormány vezetőivel Moszkvában lefolytatott megbeszélések alkalmával olyan kijelentést tett, hogy jobb, ha 17 millió német él a „szovjet blokkban”, mint 70 millió német az újraegyesített Németországban, még akkor is, ha ez a Németország semleges, Adenauer — amikor ilyen szavakat tulajdonított N. Sz. Hruscsovnak, — azt a benyomást akarta kelteni, hogy a Szovjetunió ellenzi Németország újraegyesítését.

A TASZSZ hírtgyűlése felhívást küldött a német kérdésről, hogy Adenauer állításait teljesen alaptalanok és durván elferdítik a tényt. A valóság az, hogy N. Sz. Hruscsov a francia küldöttséggel folytatott tárgyalásokon kifejtette a Szovjetuniókat a német kérdésről vonatkozó ismert álláspontját és rámutatott arra, hogy a Szovjetunió nem egyeztet bele az újraegyesített Németországban semmiféle olyan katonai csoportosulásba való bekapcsolásba, amely a Szovjetunió és a vele baráti viszonyban levő országok ellen irányul. Egyébként N. Sz. Hruscsov a Német SzK kormánykötőjével múlt év szeptemberében, Moszkvában lefolytatott tárgyalások alkalmával kifejtette ugyanazt az álláspontot Adenauer szövetségi kancellárjának is. Ebből következik, hogy Adenauer ur olyan véleményeket akart N. Sz. Hruscsovval tulajdonítani, amelyet ő nem nyilvánított.

A Szovjetunió álláspontja a Német kérdésben közismert. A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a nyugatnémet közvélemény előtt a Nyugat-Németország militarizációját és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett lépéseiket szemben tanúsított ellenállásuk rövidlato politikáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy az effajta politika nem felel meg a mai idők szellemének és csak megnehezíti a német nép nemzeti feladatainak megoldását.

A Szovjetunió továbbra is Németország békészerető és demokratikus államként való egyesítésének híve, de nem hagyhatja figyelmen kívül azt a tényt, hogy a német kérdésnek egy négytárhalmi egyezmény után való rendezése irányuló kísérletek, amelyek a háború után egy egész évtizeden át folytak, nem jártak pozitív eredménnyel. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy Németország területén két önálló német állam létezik és fejlődik. Ilyen körülmények között Németország egyesítésének nincs más reális útja, mint a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság közti közvetlen tárgyalások útja.

Közismert tény, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányja hajlandó a célból közvetlenül érintkezésbe lépni a Német Szövetségi Köztársaság kormányával, viszont ez utóbbi továbbra is megtagadja az együttműködést a Német Demokratikus Köztársaság kormányával. Ez elkerülhetetlenül szakszabályok juttatja a német kérdést és célul tűzi ki a négytárhalmi tárgyalásokat Németország egyesítésének kérdésében.

A német kérdés rendezése a mai körülmények között elsősorban a Német Szövetségi Köztársaságnak arra vonatkozó elhatározásától függ, hogy a Németország egyesítéséhez vezető utak kérdésében meg egyezzen jussan a Német Demokratikus Köztársasággal.

Feltűnik, hogy Nyugat-Németország egyes vezetői az utóbbi időben különféle kohlmannokkal kezdenek foglalkozni a Szovjetunióval kapcsolatban, arra számítva — a jelek szerint, — hogy ilyképpen igazolják a

J. Broz Tito beszéde a moszkvai Dinamo-stadionban tartott nagygyűlésen

MOSZKVA. (Agerpres.)

A TASZSZ közli J. Broz Titonak a moszkvai Dinamo-stadionban tartott nagygyűlésen elhangzott beszédét:

Kedves Elvtársak!

Ma azért léptünk Önök elé és nemcsak Önök, hanem népeink és az egész világ elé, hogy megmutassuk azokat az eredményeket, amelyeket a kapcsolataink megújítása, valamint országaink barátságának és együttműködésének megerősítése után egy év alatt elértünk.

Egyetérték azzal, amit Hruscsov elvtárs mondott multibeli kapcsolataink történetéről, baráti kapcsolataink 1948-ban történt sajnálatos megszakításáról.

Úgyedjék meg, hogy erre vonatkozólag én is mondjak néhány szót. Igen helyesen mondták azt, hogy a Szovjetunió és Jugoszlávia népeit a multban sok közös szenvedés em-

léke fűzte egymáshoz. Mindenekelőtt sohasem szabad elfelejtenünk történelmünk legsúlyosabb napjait, a második világháború időszakát, amikor közös ellenségünk, a fasiszta légiók kegyetlenül megtámadták országainkat.

Mély meggyőződés, hogy a közös szenvedés és a magasabb harcban kiontított vér és sok más multibeli kapcsolat olyan szilárd alapot képez, amelyet nem semmisíthet meg egy olyan átmeneti konfliktus, mint amilyen 1948-ban történt. Ez mely fájdalmat okozott népeinknek és sajnálatot váltott ki belőlük. Ez a konfliktus egyetlen ember hibás álláspontjának volt a következménye, annak a hibás álláspontnak, amelyet a szocializmus építő országok kapcsolatairól alkotott, valamint annak a rosszakaratú rágalomnak és ferdítéseknek, amellyel a jugoszláviai eseményeket illeték.

Azt hiszem, ez a kérdés — Kína és más államok részvétele az ENSZ-ben — szintén rövidesen megoldódik. Természetesen senki sem állíthatja, hogy akkor majd minden úgy megy, mint a karikacsapás. Mégis a helyzet könnyebb lesz, mert akkor majd az emberiséggel szembeni felelősség a világ biztonságáért, egyenlő arányban oszlik meg az összes államok képviselői között.

Engedjék meg, elvtársak, hogy foglalkozzam még egy kérdéssel — a különböző társadalmi rendszerű államok és népek egymás mellett élésének problémájával.

Ha kizárjuk a háborút, mint a különböző nemzetközi viták kérdések megoldásának eszközt és mint az egy bizonyos rendszerű állam elnyomó eszközét egy más rendszerű állammal szemben — és ezt feltétlenül meg kell tennünk —, akkor egyetlen

megoldás marad hátra, — a népek és államok békés és aktív egymás mellett élése.

Amikor aktív együttműködésről beszélünk, ez alatt megalkotás nélkül folytatást értek, amelynek során az államok állandó összeköttetésben állnak, együttműködnek egymással, különböző békés utakat keresnek a vitás és mindentajta nemzetközi kérdések megoldására.

Az aktív békés együttműködésnek alapja természetesen a szuverenitás, a függetlenség és a mások belügyeibe való be nem avatkozás elvének szigorú tiszteletben tartása. Ez idő szerinti két fő rendszer létezik a világban, — a szocialista és a kapitalista rendszer. Ez azonban semmi esetre sem jelenti azt, hogy ez a két rendszer ne tudná a különböző országok népeit érdekítő összes kérdésekben kifejleszteni építő együttműködését.

Jugoszlávia népei hűek a szocializmus ügyéhez

Önök meggyőződhetek róla, hogy a bennünk elválasztó néhány év alatt Jugoszlávia népei, — a Kommunista Szövetségének vezetésével, annak a pártnak a vezetésével, amely 1941-ben megszervezte és vezette népünk harcát a fasiszta megszállók ellen — nem árultak el, hanem hűek maradtak azokhoz az eszmékhez, amelyekért küzdöttek, megvédték és megerősítették függetlenségüket, ki- tartottak haladatk a szocializmus építésének útján, a jobb jövő felé vezető úton.

Örömmel tölt ma el bennünket az, hogy most itt az Önök vezetésével együtt felszólalhatunk Önök előtt és elmondhatjuk: egy év alatt megtettük, amit Önök és mi is óhajtottunk. Elfelejtettük és eltemettük mindazt, ami természetellenes és bántó volt kapcsolatainkban és mindent megtettünk annak érdekében, hogy soha többé ne ismétlődjen meg ehhez hasonló (hosszas taps).

Egy év telt el azóta, hogy az Önök kormánykiváltsága Belgrádban járt. Ez az Önök vezetésének igen tisztánlátó és bátor politikai lépése volt, mert Jugoszláviában, a vezetők és a nép körében ugyanilyen törekvással találkoztunk. Teljesen érthető, hogy Belgrádban a megbeszélések során a nyilatkozatokban foglalt igen sok fontos kérdésben azonos álláspontra jutottunk. Egy év igen rövid idő, de

már e rövid idő alatt is óriási lépést tettünk előre kapcsolatainkban. Így nemcsak normalizáltuk és megújítottuk az államaink közötti kapcsolatokat, vagyis nemcsak gyümölcsöző gazdasági, kulturális és politikai együttműködés jött létre közöttünk, hanem leraktuk népeink baráti kapcsolatai tovább fejlődésének szilárd alapját is.

Amikor a baráti kapcsolatok tartós alapjára utalok, azt akarom mondani, hogy bebizonyult a belgrádi nyilatkozatokban foglalt elvek igazi értéke és hogy éppen ezek az elvek és következtetések valóra váltak szavatai a teljes bizalom helyreállítását a Szovjetunió és Jugoszlávia között, aminek pedig messze nemzeti-közi jelentősége van.

Esmecserét folytatunk az Önök vezetésével számos olyan kérdéssel, amely szorosabb értelemben véve a mi két államunkra vonatkozik és más nemzetközi jellegű kérdésekről is. Elmondhatom, hogy e megbeszélések során könnyen megtaláltuk a közös nyelvet és megértettük egymást. E beszélgetések során meggyőződtem arról, hogy az Önök vezetői — akárcsak bennünk — elsősorban a béke megőrzésére irányuló gondoskodás hatja át és hogy vezetőik határozottan kívánják a különböző nemzetközi kérdések békés uton való rendezését.

Üdvözljük a szovjet fegyveres erők csökkentését

A közvetlen háborús veszély ma már elmúlt. Bár ez a veszély még nincs teljesen elhárítva, de a nagy országok államfőinek a genfi értekezleten és az után az értekezlet után bekövetkezett találkozó alkalmával tett erőfeszítései nyomán, ez a veszély eltávolodott. Ma már csak arról van szó, hogy a különböző országok államfőinek szem előtt kell tartaniuk annak a szükségességét, hogy folytatni kell a háborús veszély teljes elhárítására irányuló tevékenységet, — ez azt jelenti, hogy el kell ejteni még a gondolatát is annak, hogy a háború a nemzetközi viszályok megoldásának eszköze lehet.

Ez azt is jelenti, hogy meg kell keresni a megfogadott nemzetközi kérdések békés megoldására vezető utakat, meg kell keresni, ha ezek néha igen lassak. Ahhoz azonban, hogy a különböző országok népei már most élvezhessék egy ilyen nemzetközi politikának a gyümölcsét, arra van szükség, hogy a lehető leg- rövidebb idő alatt megállapodás jöjjön létre a leszerelés kérdésében, mert az emberek nemcsak a háborútól rettegnek, hanem attól az óriási károktól is, amellyel a fegyverkezési hajszák reakció nehezítik.

Üdvözlöm azt a reális, igazi vezetőkhöz méltó álláspontot, amelyet a szovjet kormány tett magáévá akkor, amikor elhatározta, hogy 1.200.000 fővel csökkent haderejét. Konkrét, vitathatatlan bizonyítéka ez a szovjet kormány és a szovjet nép béketörekvéseinek.

Remélni szeretném, hogy ezt a példát rövidesen más, kis és nagy államok is követni fogják.

Ebből az alkalmából hangsúlyozni kívánom azt, hogy nem egyszerű a fegyverkezést különböző, még meg nem oldott kérdések előzetes megoldásától függővé tenni — mint például a német kérdés, az európai biztonság kérdése, stb. — annak ellenére, hogy ezek igen nagy és fontos kérdések és amelyeket, ha nem is azonnal, de sürgősen meg kell oldani.

Szeretnék még néhány szót szólni a német kérdéssel. Eddig a német nép részvétele nélkül tárgyaltak erről a kérdéssel. En azt hiszem, hogy éppen ez a sikertelenség oka, mert elsősorban a német népek magának van joga ahhoz, hogy hallgassa szavát ebben a kérdésben. Jelenleg olyan helyzet alakult ki Németországban, hogy az ország egyesítési folyamatai tényleg teljesen realista alapon kell kezelni. Hiba volna nem megvárni azt, hogy Nyugat-Németországon kívül Kelet-Németország is létezik,

ahol a belső fejlődési folyamat mind társadalmi, politikai, kulturális, mind más téren másképpen ment végbe, mint Nyugat-Németországban. Tehát hiba volna el nem ismerni Kelet-Németország saját állami szervezeteit.

Ebből a szempontból kiindulva tehát arra volna szükség, hogy megadják a mindkét részbeli Németország kormányának és népének a lehetőséget arra, hogy a kialakult helyzetnek megfelelően fokozatosan megoldják az egyesítési kérdést.

A második fontos kérdés az európai biztonsági kérdése. Készségűlv ehhez a kérdéshez igen nagy komolysággal kell közelíteni, mert a szomorú mult meg élénken él az európai népek emlékezetében és meg kell érteni azt, hogy ezek a népek félnek egy bizonytalan jövőtől. Az európai biztonság azonban nemcsak az európai népeket, hanem a világ összes népeit érinti. Mindkét világháború — az első és a második világháború is — európai területen tört ki és azután általános világháborúvá alakult át.

Mindkét világháború, különösképpen azonban a második világháború kitörése — részben egyes államok akkori felelős államférfiainak az európai biztonsággal szemben tanúsított hibás, nemtörődöm magatartásának is a következménye volt.

Ezek az államférfiak nemcsak, hogy nem tettek semmit annak érdekében, hogy megóvják Európát népeit egy újabb háború veszélyétől, de az első világháborút közvetlenül követő években — amikor minden erőfeszítést meg kellett volna tenni annak érdekében, hogy a háború soha többé meg ne ismétlődhesse — ők hibás utra tértek és néha önző céljaink megvalósítását követelték azoknak a sötét erőknek kifejlődését Európában, amelyek azután a legborzalmasabb háborúba döntötték az egész világot.

Ezután a világháború után levontak néhány tanulságot ebből a nagy tragédiából. Létrehozták az Egyesült Nemzetek Szervezetét, amelynek — mint nemzetközi szervnek — hivatása a nemzetközi kérdések megoldása és egy új világháború megelőzése. Sajnos azonban, — eddig betöltött óriási szerepe ellenére — az ENSZ még nem egyetemes jellegű és azt hiszem éppen ennek tulajdonítható, hogy nem tudja olyan sikeresen teljesíteni kötelességeit, mintha magába foglalná az összes államokat. Rendeljesnek tartom, hogy egy olyan hatalmas állam, mint a Kínai Népköztársaság — és rajta kívül sok más állam — ne vehessen részt az ENSZ-ben.

Baráti és együttműködési kapcsolatokat akarunk a Szovjetunióval

Elvtársak!

Most pedig utalok egyes nyugati lapok feltevésére és kommentárjaira, amelyek rosszakaratúan értelmezik, félreemagyarázzák a Szovjetunióban tett látogatásunkat. Erre vonatkozólag kijelenthetem, hogy a mi látogatásunk logikus következménye külpolitikánknak s ez arra irányul, hogy az egyenjogúság alapján együttműködünk mindazokkal az országokkal, amelyek ezt óhajtják. Látogatásunk egyben kifejezi azt a törekvésünket, hogy még inkább hozzá akarunk járulni a nemzetközi együttműködéshez és a világ béke megszilárdításához.

Már kifejtettem, hogy milyenek voltak kapcsolataink a multban, milyen szoros szálak fűzik össze a Szovjetunió és Jugoszlávia népeit, így hát érthető az az óhaj, — amely népeink törekvést tükrözi —, hogy ezzel a nagy szocialista országgal a lehető legjobb baráti és együttműködési kapcsolatban álljunk.

Hruscsov elvtárs beszédében rámutatott azokra az elemekre, amelyek közel hoznak bennünket egymáshoz és szükségessé teszik azt, hogy együttműködünk s hogy együtt haladjunk a szocializmus építésének útján és én mindezzel tökéletesen egyetértek.

Ez azonban semmi esetre sem jelentheti azt, hogy mármint Jugoszlávia meg akarja zavarni más országokkal való viszonyát. Ez ellentmondana külpolitikai elvünknek. Más kérdésnek nincsen is helye a Szovjetunióval való barátságunk; ebben a tekintetben semmilyen sem lehetünk ezeknek az embereknek a segítségére. (Hosszas taps, derűltetés).

Szeretnék néhány szót befejezésül szólni arról, hogy mennyire meghatott mindnyájunkat, akik eljöttünk országukba, az a meleg fogadtatás, amelyben bennünket — mindenütt ahol csak jártunk — a szovjet nép részesített. (Taps). Nagy és kellemes meglepetés volt ez a mi számunkra. Valóban, el kellett élnünk, hogy számot adhassunk magunknak arról a rokonszenvről és meleg érzésről, amellyel a szovjet emberek országunk iránt viseltetnek. Kis ideje vagyunk itt, de már e néhány nap is, amely körökben eltöltöttünk, elég volt ahhoz, hogy lássuk, milyen hatalmas lépéssel haladtak előre mind az iparosítás, az országépítés, mind a mezőgazdaság fejlesztése terén. Megdöbbentő volt két kolhoz is megfigyelni. Itt találkoztunk azzal, ami a legnagyobb hatást tette ránk — találkoztunk a falvak új emberével, az új, sikereikre büszke emberekkel, akik jól tudják, milyen szerep hárul rájuk a szocialista társadalomban és akik kiváló kezdeményezőképességről tesznek tanúságot falvaik és kolhozai állandó fejlesztése terén. Meglátogattam néhány üzemet is, ame-

lyekben a magasszínvonalu technikai berendezést rendkívül tehetséges, fiatal szovjet szakemberek kezelik; ezekben az üzemekben öntudatos, tapasztalt munkások dolgoznak, akik alkotó munkájukban gyors léptekkel haladnak a kommunizmus felé.

Örömmel tölt el bennünket, hogy a helyszínen ismerhettük meg a szovjet emberek alkotó készségét s hogy láthattuk a világ első atomvillanytelepét. Mi is büszké vagyunk arra, hogy ez az óriási mű egy szocialista országban — a Szovjetunióban jött létre.

Városaikban és falvaikban ezrek, százezrek köszöntöttek bennünket s mindenütt örömet olvastam ki az emberek arcvonásaiból, szemükből; őrömet átélt, hogy eljöttem ide, hogy elfeledtem mindazt, ami bennünket elválasztott s hogy országaink között helyreállt a barátság és az együttműködés.

Sokan beszéltek nekünk ezekről a dolgokról s valósággal bámulatba ejtett bennünket az egyszerű kolhozparaszok, öregek, fiatal fiúk és lányok rendkívül fejlett öntudata, annak a tudata, hogy nekünk össze kell fogunk akkor, amikor egy olyan fontos dologról van szó, mint a béke, hogy a népek békében építhessék nagyszerű jövőjüket.

Ami országunkat illeti. Önök tudják, hogy mi — nagy tanítómestereink Marx, Engels és Lenin elv alapján — a szocializmus építésének útján haladunk s hogy továbbra is szilárdan ezen az uton fogunk haladni. (Hosszas taps).

Pártjuk XX. kongresszusának beszámolóiban olvashatták, hogy különböző utak vezetnek a szocializmushoz; olvasták, hogy minden országnak megvannak a maga jellegzetességei, sajátosságai, amelyek meghatározzák az egyazon cél — a szocializmus — felé vezető utat is.

Nemileg tehát a mi utunk is különbözik az Önökétől, de célunk ugyanaz, az utak közötti különbség pedig nem akadályozhatja meg, nem szabad, hogy megakadályozza azt, hogy a szocializmust építő országok a legszorosabban együttműködjenek ebben az irányban.

Elvtársak, hazafelé indulunk a Szovjetunióból és mondhatom, nehézség lesz megfelelő szavakat találnunk, hogy leírjuk honfitársainknak mindazt, amit itt láttunk, elmondtunk, hogyan fogadtak bennünket és milyen szeretettel viseltetnek népeink iránt.

Eljen a Szovjetunió és Jugoszlávia népeinek barátság! (Taps).

Eljenek a Szovjetunió népeit

Eljen a nagy Szovjetunió! (Taps.)

Eljen a szovjet kormány és a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottság! (Hosszas taps).

Elfogadta, ez a törvény jogerőre emelkedik. A törvény egyebek között előírja, hogy a tengerentúli területeken bevezetik az egységes szavazási rendszert (eddig az európaiak és a helyi lakosság külön-külön szavazott). Az új rendszer alapján novemberben tartják meg az első közszégi választást.

A francia kormány teljes felhatalmazást kapott a tengerentúli területeken végrehajtandó közigazgatási reformokra

PARIZS. (Agerpres.)

A francia nemzetgyűlés 470 szavazattal 50 ellenében jóváhagyta azt a törvényt, amelynek értelmében a kormány teljes hatalmat kap a tengerentúli francia területeken a közigazgatási reformok végrehajtására. Minthogy a köztársasági tanács is

Pineau francia külügyminiszter Washingtonban állást foglalt a békés együttműködés mellett

Közleményt adtak ki Pineau és Dulles tárgyalásairól

WASHINGTON. (Agerpres.)

Az amerikai külügyminisztérium június 20-án közleményt adott ki Pineau francia külügyminiszter és Dulles amerikai külügyminiszter tárgyalásairól.

A közlemény szerint a két külügyminiszter megvitatta Guy Mollet francia miniszterelnök moszkvai látogatásának eredményét. N. A. Bulgaryinnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének több kormányfőhöz intézett üzenetével kapcsolatban a közlemény rámutat: Dulles és Pineau megelégedésüknek adnak kifejezést azért, hogy az északatlanti tanács jelenleg tárgyal erről a kérdéssel.

A közlemény kimondja, hogy a fegyveres erők bármilyen komolyabb csökkentésének megvalósítása szükségessé teszi több nagyfontosságú kérdés egyidejű megoldását. Ilyen kérdés például Németország újraegyesítése. A két külügyminiszter állást foglalt amellett, hogy tovább kell erősíteni az északatlanti szövetséget.

Dulles és Pineau végül annak a reményüknek adott kifejezést, hogy az algériai kérdés békés uton megoldódik s hogy a közép-keleti helyzet az ENSZ keretében fogják rendezni.

A Dulles és Pineau tárgyalásairól kiadott közlemény aláírása után a francia külügyminiszter június 20-án beszédet mondott a washingtoni Sajtóházban.

Beszéde bevezető részében kijelentette, hogy Franciaország hű marad szövetségeseihez és a kollektív biztonság jelenlegi rendszeréhez s támogatja az atlanti szövetséget.

A továbbiakban kijelentette, hogy helyre kell állítani a kapcsolatokat a keleti országokkal.

Noha az amerikai közvélemény bizonyos része valóságintézet ellentmondónak tekinti a francia külpolitikát a kétirányú tájékozódását — mondotta Pineau — a franciák szempontjából a két dolog nem mond ellent egymásnak, mert mélyseges meggyőződésünk, hogy a nemzetközi helyzetet csak nem oldhatók meg háborúval.

Persze azok, akik még mindig hisznek nemzetközi összefüggés lehetőségében, kizártnak tartják,

hogy az egyik táborhoz tartozó valamely ország összeköttetésben álljon a másik táborral.

Pineau hangsúlyozta, hogy véleménye szerint Franciaország és az USA tökéletesen beleilleszkedhetnek a különböző politikai, gazdasági és ideológiai rendszerű országok közötti kapcsolatok békés rendezésének és az államok békés egymás mellett élésének a keretébe. A bizalmatlanság többé nem látszik szükségesnek s bár a meglévő garanciák közül néhányat továbbra is fenn kell tartani, a főbb célok jellegükkel fogva békések.

Pineau állást foglalt az egymás mellett élés és a kölcsönös bizalom alapuló érintkezés mellett, tekintet nélkül a nyugati és keleti országok közötti különbségekre.

A külügyminiszter véleménye szerint megvan a tényleges lehetőség Kelet és Nyugat együttműködésére. „Vajon fel vagyunk-e készülve erre? Eppen ezt a kérdést vettem fel a francia kormány. Vajon készek vagyunk-e arra, hogy a magunk részéről lépéseket tegyünk a szovjet vezetők által óhajtott irányban? Elveinkből kiindulva, mi nem utasíthatjuk el ezt. Valóban olyan sokat bírtunk a Szovjetunióval a vasfüggöny miatt, hogy most mi nem tudjuk felhúzni a világot két részre osztó függőnyt. Mindenekelőtt azonban engem az érdekel, hogy vajon az oroszok által óhajtott gazdasági és kulturális közlekedés lehetővé teszi-e az emberek közötti kapcsolatok érzékelhető kiterjesztését.”

Pineau a továbbiakban kifejlesztette: „Szemre vetődik, hogy az a politika, amelyet képviselünk, nagy vonalakban bizonyos mértékig a képzelt birodalomra tartozik. Ez a politika mindenesetre lehetővé teszi erőfeszítéseinket, hogy kijuthassunk a jelenlegi kátyulból. S ami legfontosabb engem illet, én a nemzetközi tevékenységben előnyben részesítem azt a politikával szemben, amelynek egyetlen lehetséges eredménye volna a bizalmatlanság, a szereztsétségek és a nyomor fenntartása. Végrendelvényben tehát mi is egy kísérletet és ha a szovjet álláspont nem bizonyult elégségesnek, vezérnek, még mindig felülvizsgálhatjuk az egész kérdést.”

Közlemények

Az aradi December 30. textilgyár alkalmával készített és nem készített munkásokat a fonóda, szövőde és kikészítő üzemek részére, valamint kőműveseket és nemkészített munkásokat a szállítási osztály és a gyári őrség részére. Jelentkezni lehet naponta 9—11 óra között a gyár személyzetnyilvántartási irodájában.

A helyi vegyipari vállalat felkéri mindazokat, akik a vállalat Republiki 57. alatti cipészeti osztályán végzetnek javításokat, hogy a javítási munka elvégzése után számított hárminc napon belül vegyék át kijavított cipőjüket, mert ellenkező esetben a vállalat a Consignatia-n keresztül ezeket elárulítja.

„DOZA GYORGY” mozi: június 24-ig: Egy pikoló világos. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 10 és 12 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: június 25-ig: A sötét folyó. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 11 óra.

„HERBÁK JÁNOS” mozi június 24-ig: Viszontlátásra, Grock ur. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: június 24-ig: Lejtők a hegyekről. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„IFJUSÁGI” mozi (volt Új Idők): június 24-ig: Maximka. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi: (Gáj): június 24-ig: Liliomfi. Előadások: hétköznap este 7 óra, vasárnap: 3, 5, 7 és 9 óra, matiné 11 óra. Hétfőn nincs előadás.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mike-lak): június 24-ig: Mandy. —

Előadások: este 8 óra, szerdán és szombaton: 6 és 8 óra, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 óra. Hétfőn nincs előadás.

„DECEMBER 30” üzemi filmszínház: június 23 és 24-én: Söhajok az utcán. Előadások: 3, 5 és 7 óra, vasárnap 11 óra matiné.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Gradiste) június 23 és 24-én: Hintón járó szerelem. Előadások: munkanapokon: este 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

Hibaigazítás

Lapunk 3522. számában cikket jelent meg: Ki a felelős? — amelyben a Kulturpalota melletti park szélén épülő terület építéséről az ILLA vállalat vezetőségét bírtuk. Az építést nem az ILLA, hanem a TRCLT 4. számú aradi vállalat vezetőségét terhelte a felelősség.